

Guy de Cointet

Going to the Market, Two Drawings & My Father's Diary | 5, 6 & 7 NOV 08 . 20:30 . STUK STUDIO

Guy De Cointet werd geboren in Frankrijk (1934-1983) en vestigde zich in Los Angeles in 1968. De Cointet stond in de jaren '60 en '70 bekend om zijn objecten met opvallende kleuren, vormen en tekens. Tussen 1973 en 1983 maakte de Cointet een tiental performances waarin zijn kunstwerken centraal stonden. Terwijl zijn theatrale producties zich tijdens zijn leven vooral in de Los Angeles situeerden, kent zijn werk sinds kort een hernieuwde aandacht binnen de actuele kunstscene. **Two Drawings** (1974) en **My Father's Diary** (1977) waren recent te zien in De Appel in Amsterdam en het CRAC in Sète. **Going to the Market** (1979) wordt voor het eerst sinds begin jaren '80 opnieuw gespeeld.

De Cointets performances zijn complexe mysteries die ons confronteren met acteurs en objecten. Zijn simpele voorwerpen in hevige kleuren doen denken aan de esthetiek van Andy Warhol's pop art. In de Cointets teksten worden dagelijkse gebeurtenissen gelinkt aan specifieke objecten, kleuren en letters, vaak op een cryptische wijze. Zo worden in **Going to the Market** kleuren gelinkt aan bepaalde objecten of woorden. Als Fransman in de Verenigde Staten was Guy de Cointet zich erg bewust van de imprecisie, misverstanden en ambigue betekenissen van taal en woorden. Hij wou de taal transformeren in een visuele belevenis, ook met de bedoeling om de dagelijkse realiteit betekenis te geven.

In de drie monologen **Going to the Market**, **My Father's Diary** en **Two Drawings** staat telkens één kunstwerk centraal waarrond een afwisselend dramatisch, humoristisch, absurd en meeslepend verhaal wordt opgetrokken.

My Father's Diary vertelt het verhaal van een man op zijn sterfbed die zijn dochter een waardevol boek overhandigt, een boek vol teksten, tekens, diagrammen en tekeningen. Naast een persoonlijk verhaal waarbij de dochter het dagboek probeert te ontcijferen, bevat **My Father's Diary** ook referenties aan politieke gebeurtenissen, zoals de Vietnamoorlog die volop aan de gang was (midden jaren '70) toen de Cointet dit stuk schreef. In **Two Drawings** snuffelt het personage in een winkel in Los Angeles waar ze wordt aangetrokken door een vreemd gevormde tekening. *'Erg simpel en mooi'*, zegt ze tegen zichzelf en ze koopt het. Maar thuis moet ze - terwijl ze naar de tekening kijkt - toegeven dat het werk zeer vreemd is. Heel erg vreemd inderdaad, even vreemd als een andere tekening. **Two Drawings** is een gedetailleerd verslag van haar reacties op de twee tekeningen / kunstwerken.

Door kunstwerken uit hun museale context te halen en ze op scène en in een meer alledaagse setting te plaatsen, laat de Cointet ons nadenken over de status van kunstwerken. Zijn eenvoudige objecten werken als 'trigger' voor tal van betekenissen, interpretaties en bijzondere verhalen. Guy de Cointet creëert een mise-en-scène waarin hij een theater van begrip, appreciatie en decodering opvoert. *'Een schilderij is altijd een tekst'*, beweerde Guy de Cointet. In zijn monologen worden schilderijen dan ook beschouwd als narratieve accessoires die samen met de objecten het podium bevolken.

De drie monologen worden gebracht door de Amerikaanse Mary Ann Glicksman, de actrice waarvoor de Cointet in de jaren zeventig aan deze monologen werkte.

Vorig jaar bracht Playground de performance **Tell Me** van Guy de Cointet.

Guy de Cointet (1934-1983) was born in France, but moved to Los Angeles in 1968. In the 1960's and 1970's, he was famous for his objects with striking colours and unusual shapes and signs. Between 1973 and 1983, de Cointet created approximately ten performances with his own artworks playing the leading parts. During his life, his theatre productions were mainly performed in Los Angeles. His works have recently been discovered again by the contemporary art scene. **Two Drawings** (1974) and **My Father's Diary** (1977) were presented at De Appel in Amsterdam and the CRAC in Sète. **Going to the Market** (1979) is being played for the first time since the early 1980's.

De Cointet's performances are complex mysteries that confront us with actors and objects. His simple objects in bright colours remind us of the aesthetics in Andy Warhol's pop art. In de Cointet's texts, ordinary, daily events are linked to specific objects, colours and letters, often in a cryptic way. In **Going to the Market** the colours are related to certain objects or words. A Frenchman in the USA, Guy de Cointet was very well aware of the imprecision, misunderstandings and ambiguous meanings of languages and words. He wanted to transform language into a visual experience. One of his intentions was to give a meaning to our daily reality.

The three monologues **Going to the Market**, **My Father's Diary** and **Two Drawings** are dramatic, humorous, absurd and compelling stories, built around three different artworks that play a central role.

My Father's Diary tells the story of an agonising man who gives his daughter a valuable book. It is full of texts, signs, diagrams and drawings. Besides the personal story, in which the daughter tries to decipher the diary, **My Father's Diary** also contains references to a series of political events, including the Vietnam War (which was going on when de Cointet wrote this piece). In **Two Drawings** the main character is exploring a Los Angeles shop. She feels attracted to a drawing with unusual shapes. 'Very simple and beautiful', she says to herself, and she buys it. But when she comes home and looks at the drawing, she must admit the work is very strange. Very strange indeed, as strange as the other drawing. **Two Drawings** is a detailed report of her reactions to the two drawings/artworks.

By taking artworks out of their museum context, and placing them in a more ordinary setting on a stage, de Cointet makes us reflect upon the status of plastic arts. His simple objects trigger all kinds of meanings, interpretations and exceptional stories. He creates a mise-en-scène where he presents a theatre of comprehension, appreciation and decoding. De Cointet used to say that 'every painting is a text'. In his monologues, paintings are considered as narrative accessories that 'inhabit' the stage along with the objects.

The three monologues are performed by the American actress Mary Ann Glicksman, whom de Cointet wrote the monologues for in the 1970's.

Last year, Playground presented Guy de Cointet's performance **Tell Me**.